

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XVI. Epistola Nestorii ad Caelestinum papam vrbis Romae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

CAPVT XVI.

*Epistola Nestorii ad Caelestinum papam
urbis Romæ.*

FRATERNAS nobis inuicem debemus colloquutiones, ^{Ex cod. ms. veteris editionis Latina Ephesini Concilii.} vt * vna inter nos secundum obtinente concordia pugnaturi diabolus pacis inimicus. Quorsum hoc antequum? Iulianus quidam, & Florus, & Orontius, & Fabius, dicentes se occidentalium partium episcopos, sæpe & piissimum & prædicatissimum imperatorem adierunt, ac suas causas defleuerunt, tamquam orthodoxi temporibus orthodoxis persecutionem passi; sæpe eadem & apud nos lamentantes, ac sæpe reiecti, eadem facere non desierunt; sed insistant per dies singulos, implentes aures omnium vocibus lacrymosis. His quidem ad eos sermonibus, quibus oportuit, vsi sumus, cum negotii eorum veram fidem nesciremus. Sed quoniam apertiore nobis de causis eorum notitia opus est, ne piissimus & Christianissimus imperator noster molestiam sæpe ab his sustineat; ne nos, ignorantes eorum causas, circa negotii defensionem diuidamur; dignare nobis notitiam de his largiri, ne vel quidam ignorando iustitiam veritatis, importuna miseratione conturbentur; vel canonicam indignationem beatitudinis tuæ, quæ contra eos pro sectis religionis forte probata est, aliud quiddam, quam hoc æstimet. Nam sectarum nouitas * multum meretur defensionem a veris pastoribus. Vnde & nos non modicam corruptionem orthodoxiæ apud quosdam hic reperientes, & ira & lenitate circa ægros quotidie vtimur. Est enim ægrotudo non parua, sed affinis putredinis Apollinaris & Arii. Dominicam enim in homine vnionem ad cuiusdam contemperationis confusionem passim commiscent, adeo vt & quidam apud nos clerici, quorum alii ex imperitia, alii ex hæretica fraude in se olim celata, quia plurima & apostolorum temporibus contigerunt, tamquam hæretici ægrotent, & aperte blasphemant, Deum Verbum Patri homouision, tamquam originis initium de Christotoco Virgine sumpsisse; & cum templo suo ædificatus esset, &

Concil. Tom. 5.

X x

carni confepultus, eandem dicunt post refurrectionem commiscuiffe carnem; fed in naturam tranfiffe deitatis (vt in compendio dicam) & deitatem vnigeniti, & ad originem coniunctæ carnis referunt, & commortificant carni. Carnem vero coniunctam deitati ad deitatem tranfiffe blafphemant in ipfo verbo deificationis; quod nihil eft aliud, nifi vtrumque corrumpere. Sed & virginem Chriftotocon aufi funt cum modo quodam Theotocon dicere. hanc enim Theotocon vocantes non perhorrefcunt, quod sancti illi, & fupra omnem prædicationem patres per Nicæam, nihil amplius de sancta virgine dixiffe leguntur, nifi quia Dominus noster Iefus Chriftus incarnatus eft ex Spiritu sancto & Maria virgine. Et taceo fcripturas, quæ vbique virginem matrem Chrifti, non Dei Verbi, & per angelos & per apostolos prædicarunt. Propter quæ quanta certamina fultinuimus, æftimo famam præcedentem docuiffe beatitudinem tuam, hoc quoque attendentem, quod non frustra certauerimus; fed emendati funt, gratia Domini, multi ex his qui peruerfi erant, * difcedentes a nobis, quia * propria & pariunt homoufios natiuitas, cui viuere commiffa eft: illa in homine vnio creaturæ eft humanitatis Dominicæ, Deo coniunctæ ex virgine per Spiritum. Si quis autem hoc nomen Theotocon propter natam humanitatem coniunctam Deo Verbo, non propter parentem proponet, dicimus quidem hoc vocabulum in ea quæ peperit, non effe conueniens. Oportet enim veram matrem de eadem effe effentia * ex fe natum. Ferritamen poteft hoc vocabulum propter ipfam confiderationem, & quod folum nominetur de virgine hoc verbum, propter inſeparabile templum Dei Verbi ex ipſa; non quia ipſa mater fit Dei Verbi. nemo enim antiquiorem fe parit. Hæc quidem exiſtimo præcedentem famam ſignificaffe. Exponimus vero etiam nos quæ contigerunt. Rebus oftendimus, quia fraterno animo negotium eorum, quos prædiximus, noſſe cupimus, non deſiderio curioſitatis importunæ, cum & noſtra narramus tamquam fratres fratribus, veritatem ſectarum nobis inuicem publicantes, vt fit mihi principium literarum veriſſimum. Dixi enim cum has literas inciperem, quia fraternas nobis debemus inuicem collocutiones. Omnem quæ tecum eſt

ANNO in Christo fraternitatem, ego & qui mecum sunt, salu-
CHRISTI 431. tamus.

CAPVT XVII.

*Altera Nestorii epistola ad Cælestinum
papam.*

SÆPE scripsi beatitudini tuæ propter Iulianum, O-
rontium, & ceteros, qui sibi vsurpant episcopalem
dignitatem, & creberrimam aditionem apud piissimum
& prædicatissimum imperatorem faciunt, nosque con-
cidunt frequentibus lamentationibus; tamquam tem-
poribus orthodoxis de occidente proiecti. At hucusque
scripta de his a tua veneratione non suscipimus: quæ si ha-
berem, possem eis respondere, daremque compendiosum
responsum luctibus eorum. nunc enim ab incertis dictis
eorum non habet quis ad quod se conuertat, aliis hæreti-
cos eos vocantibus, & ideo de occidentalibus partibus
proiectos esse dicentibus; ipsis vero iurantibus calum-
niam se sustinuisse, & periculum pro orthodoxa fide ex
subreptione perpeffos. Quorum vtrum certum sit, nobis
grauis est ignorantia. Nam condolere eis, si vere hæretici
sunt, crimen est: & iterum non condolere, si calumniam
sustinent, durum & impium est. Dignetur igitur amantissi-
ma Dei anima tua informare nos, qui ad vtrumque mo-
mentum hucusq; diuidimur, id est, & ad odium, & ad mi-
serationem eorum. Doceri autem volumus quâ de his sen-
tentiam teneamus. * defecimus enim eosdem viros per dies
singulos dissimulâtes spe & expectatione beatitudinis tuæ.
Non est enim, o venerandissime, sicut nosti, res vilis, discus-
sio piæ sectæ; nec parua est probatio eorum, qui hoc agunt.
Multus enim etiam nobis labor hic celebratur, dum elabo-
ramus eruere sordidissimam impietatem pessimæ opinio-
nis Apollinaris & Arii de ecclesia Dei. Nescio enim quem-
admodum quidam de ecclesiasticis quamdam contempe-
rationis imaginem deitate & humanitate vnigeniti accipi-
entes, ægrotant ægritudine prædictorum hæreticorum,
dum & corporis passiones audent superfundere deitati
vnigeniti, & immutabilitatem deitatis ad naturam cor-
poris transisse confingunt, & vtramque naturam, quæ

* f. deti-
nemus

Concil. Tom. 5.

Xx ij